

אגרת אליהעברים

- 1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים א
שנים אל-אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית
2 הימים האלה ביד בנו: אשר-שמו ליוֹרש כל וגם-עשה
3 בידו את-העולמות: והוא זהר כבודו וצלם עצמותו
וגוֹשָׁא כל בדבר גבורתו ואתרי טהרו אתנו בנפשו
4 מחטאתינו יֵשֶׁב לימין הגְּדֻלָּה במרומים: ויגדל מאד
מנהמלאכים כאשר השם אשר נתלו יקר הוא מאשר
5 להם: כי אל-מי מנהמלאכים אמר מעולם בני אתה
אני היום ולדתיך ועוד אני אהיה-לך לאב והוא יהיה-לי
6 לבן: ובהביאו את-הכבוד שנית לעולם אמר
7 והשתחוו-לו כל-אלהים: הן למלאכים הוא אמר
8 עשה מלאכיו רוחות משדתי אש להט: ולבן אמר
כסאך אלהים עולם ועד שבט מיעד שבט מלכותך:
9 אהבת צדק ותשנא רשע על-כן משחק אלהים
10 אליהך שמן ששון מהבדיה: ואמר אתה אדני לפני
11 הארץ ובדת ומעשה ידיך שמים: הִמָּה יאבדו ואתה
12 תעמד וכלם כבגד יבלו: כלבוש תחליפם ותחלפו
13 ואתה הוא וישנותיך לא יתמו: ואל-מי מנהמלאכים
אמר מעולם שב לימיני עד-אשית איביך הדם לרגליך:

הלא כלם רוחות השרת המה שלוחים לעזרה בעד
הבאים לדשת אתהושועה:

לכן עלינו לשמר מאד את-אשד שמענו פדילון
ויאכר ממני: כי אם-תדבר הנאמר על-ידי המלאכים
הנה קים וכל-פשע ומרי נשא את-ענשו כמשפט: איך
נמלט אנחנו אם-לא נשים לב לתשועה גדולה כזאת
הנאמדה מתחלה בפי האדון ומקימת-לנו מאת
שמעיה: וגם-אלהים העיד עליה באתות וכמופתים
ובנבורות שנות ובמתנות דוח קדשו אשר חלק
ברצונו: כי לא תחת יד-המלאכים שת את-
העולם הפא אשר אנחנו מדברים בו: כי אם-כאשר
העיד המעיד לאמר מה-אנוש כרתופרנו ובדאדם כי
תפקדנו: ותתסדרו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרוהו
ותמשילוהו במעשי דידך כל שמה תחת-רגליו: הנה
בשיתו כל תחתיו לא-השאיר דבר שלא-שת תחתיו
ועתה עדן אין אני ראים בייכל הישת תחתיו: אבל
ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעמד
בכבוד וקדר מפני ענותו עד-מעת למען אשר ישעם
בהסד אלהים את-המנות בעד כלם: בידוא אשר
הבל למענו ונהבל על-ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד
נאה הנה לו להשלים בעשים את-שר ישועתם: כי
גם-המקדש גם-המקדשים כלם מאחד המה ועל-כן
לא כוש מקרא להם אחים: לאמר אם-פדה שמך
לאחי בתוך קהל אהללך: ואומר וקניתי לו ועוד
הנה אנכי והולדים אשר נתן-לי יהוה: ויען כי הולדים
כלם יחדיו בשד ידם אחידוא לבש בשד ידם במודהם
למען אשר יכשל ער-ידי המנות את אשר-לו ממשלת
המנות הוא השטן: ולהתיר כל-אלה אשר מאימת

- 16 המות היו נתנים לעבדות פלגמי היהם: כי אמנם לא
 17 במלאכים החזיק כי אם-בורע אברהם החזיק: על-כן
 צריך היה לו להרמות לאהיו בכל-דבר למען אשר-
 יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על-
 18 הפאת העם: כי באשר הוא נסה ויענה בנפשו וכל
 לעזר את-המתנפים:
- 3 לכן אחי הקדושים חברים בקריאה של-מעלה נ
 הביטו אל-השליח וכהן הודאתנו הנדוד אל-המשיח
 3 ישוע: הנאמן לעשרה במשה בכל-ביתו: כיתבארת
 גדולה ממשה נחל-הוא כאשר בנה הבית רב כבודו
 4 מכבוד הבית: כי כל-בית יש-לו בנה ובונה הכל
 5 הוא האלהים: והן משה נאמן בכל-ביתו פעבד
 6 לעדות הדברים העתידים: אבל המשיח הוא כהן
 על-ביתו ונאנהו ביתו ובקבר שנהזיק בפטחה ובתהלת
 7 התקנה ולא-נרפנה עד-הקץ: לכן כאשר יאמר
 8 הזה הקדש היום אם-בכלו תשמעו: אל-תקשו
 9 לבבכם במדיקה כיום משה במדבר: אשר נסוני
 10 אבותיכם בהוני נס-דאו פעלי אדבעים שנה: לכן
 אקוט בידוד ואמר עם תעי לבב הם והם לא-ידעו
 11 דרכי: אשר-נשבעתי באפי אם-יבאון אל-מנוחתי:
 12 דאו עתה אחי פן-יש באחד מקם לב-דע והסר
 13 אמונה לסוד מאלהים חיים: דקהוכה תוכיחו איש
 את-דעו יום יום כל-עוד שיאמר היום למען אשר
 14 לא-יקשה איש מקם את-לבו במרמת החטא: כי
 חברים היינו למשיח ובקבר שנהזיק בפטחה הדאשונה
 15 ולא נרפנה עד-הקץ: כמו שנאמר היום אם-בכלו
 16 תשמעו אל-תקשו לבבכם במדיקה: ומי הם השמעים
 17 ויריבו הלא כל-יצאי מצרים ביד-משה: ובמי התקוטט

אֲרֻבָּעִים שָׁנָה הָלָא בַּחֲשָׁאִים אֲשֶׁר נָפְלוּ פְּגִרֵיהֶם
 בַּמֶּדְבָּר: וְלִמִּי נִשְׁבַּע שְׁלֹא יָבֹאוּ אֶל-מְנוּחָתוֹ כִּי אִם-
 לַסּוּדְרִים: וְאַנְחֵנוּ דָּאִים שְׁלֹא יָבֹאוּ עַל-אֲשֶׁר
 לֹא הֵאֱמִינוּ:

ד עַל-כֵּן בְּהִמָּצֵא עוֹד הַהִבְטָחָה לְבֹא אֶל-מְנוּחָתוֹ
 נִדָּא נָא פְּרִידָאָה אִישׁ מִכֶּם מֵאַחֵר פְּעָמָיו: כִּי נִס־אֲלֵינוּ
 בָּאָה הַבְּשׂוּדָה כְּבָאָה אֲלֵיהֶם וְלָהֶם לֹא-הוֹעִיל דְּבַר
 הַשְּׁמוּעָה מִפְּנֵי אֲשֶׁר לֹא-הִתְעַדְבּ בְּאִמּוּנָה לִשְׁמָעִים:
 כִּי בָּאִי הַמְּנוּחָה אֲנַחְנוּ הַפְּאֲמִינִים כְּמוֹ שֶׁאָמַר אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אֲסִיבֶאֱנוּ אֶל-מְנוּחָתִי אַף כִּי נִנְמְרוּ מִעֲשֵׂי
 יְהוָה מֵעַת הַיּוֹסֵד הָעוֹלָם: כִּי עַל-הַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי הִבְתּוֹב
 אָמַר וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִכָּל-מְלָאכָתוֹ: וְאָמַר עוֹד
 אֲסִיבֶאֱנוּ אֶל-מְנוּחָתִי: וַיֵּצֵן כִּי-יֵשׁ-עוֹד מְקוֹם לְבֹא
 אֲלֵיהָ וְאֲשֶׁר הִתְבַּשְּׂדוּ בְּדֹאשׁוּנָה הַמָּה לֹא-כָאוּ שֵׁם
 בְּמִדָּוִם: לָכֵן הוֹסִיף לְקַבּוּצֵּי יוֹם מִקֵּץ יָמִים רַבִּים כְּאָמְרוֹ
 עַל-יְדֵי דָוָד הַיּוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹם אֲסִיבֶקְלָו תִּשְׁמְעוּ
 אֶל-הַתְּקִשׁוּ לְבַבְכֶּם: כִּי אֱלֹו הִנִּיחַ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ לֹא-הָיָה
 מֶדְבַר אַחֲרֵי כֵן עַל-יוֹם אַחֵר: עַל-כֵּן נִשְׁאַרְהָ עוֹד
 מְנוּחַת שְׁבֹת לְעַם אֱלֹהִים: כִּי הִבָּא אֶל-מְנוּחָתוֹ נִס־הוּא
 שְׁבֹת מִמְּלָאכָתוֹ כְּאֲשֶׁר הָאֱלֹהִים מִשְׁלוֹ: לָכֵן
 נִשְׁקַדְדֵּנָא לְבֹא אֶל-הַמְּנוּחָה הַהִיא לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-
 יִכָּשֶׁל אִישׁ וְהָיָה מִמֶּדָּה כְּמוֹתָם: כִּי-דְבַר הָאֱלֹהִים חַי
 הוּא וּפְעַל נְבוֹדוֹת וְחֵד מִכָּל-הַדָּבָר פִּיפּוּזִת וַיִּדָּר עַד-
 לַהֲבַדִּיל בִּין-הַנֶּפֶשׁ וּבִין הָרוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים וּבִין-הַמּוֹחַ
 וּבִחֵן מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב וּמַעֲמוּתָיו: זֶאֵין יְצוּד נִסְתָּר מִלְּפָנָיו
 כִּי-הִבֵּל חֲשׂוֹף וְנִלְוִי לְעֵינֵי-בַעַל הַדְּרִים שְׁלֵנוּ:
 וְעַתָּה בְּהוֹיֵת-לָנוּ כִּהֵן גְּדוֹל נַעֲלָה מֵאֵד אֲשֶׁר עָבַד אֶת-
 הַשָּׁמַיִם יִשׁוּעַ בִּן-הָאֱלֹהִים נְחוּקָה בְּהוֹדָאת אִמּוּנָתָנוּ:

15 כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער בחלינו
 16 כי אם מתנסה בכל כמותו ובלייחשא: עלכן נקדשה
 בבטחון לפני כסא התכפר לשאת רחמים ולמצא חסד
 לעזרה בעתה:

5 כי כל כהן גדול תלקח מתוך בני אדם מפקד ה
 הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים להקריב מנחה
 2 תבח על החטאים: ודוא ידע לחמל על השגים
 3 ותתעים בהיותו נסיהוא ידוע חלי: אשר עלכן תב
 4 להקריב על החטאים בעדהעם ובעד נפשו: ואת
 הגדלה הזאת לא יקה איש לנפשו רק הקדוא לה
 5 מאת האלהים כאתרן: וכן המשיח לא כבד את נפשו
 לחיות כהן גדול כי אם מי שאמר אליו בני אתה אני
 6 היום ולרתיד: כמו שאמר גם במקום אחר אהיה כהן
 7 לעולם על דברתי מלכי צדק: אשר בימי היותו בפשד
 הקריב תפלות ותתענים בצעקה גדולה ובקמעות לפני
 8 משיכול להושיעו ממנות ויעתרלו מפני יראתו: ואר
 9 כידנה תבן למר מענותו לשמוע: ואחרי אשר השלם
 10 הנה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: והאלהים
 קראלו כהן גדול על דברתי מלכי צדק:
 11 על זאת יש לנו לדבר רבות וקשות לבאר לכם
 12 במלין יען כי כברו אנשים: כי תחת אשר לפי
 רבות הימים הנה ראוי לכם להיות מלמרים עתה
 צדיכים אתם שישבו וילמדו אתכם עקרי ראשית
 הברי אלהים והצטרבתם לחלב ולא למאכל בריא:
 13 כי כל אשר מאכלו חלב אינו מבין בדבר צדק
 14 כי עורנו תינק: ולשלמים המאכל הבריא אשר
 יש להם על פי הנסיון חושים שהרגלו להבחין ביד
 טוב לרע:

על-בן בצוב כַּעַת ראשית דְּבַר הַמְּשִׁיחַ נַעֲבֹר
 אֶל-הַשְּׁלֵמוֹת וְלֹא נָשׁוּב לְשֵׁית יְסוּדֵי הַתְּשׁוּבָה מִמַּעֲשֵׂי
 מוֹת וְהַאֲמוּנָה בָּאלֹהִים: וְתוֹרַת הַטְּבִילוֹת וְסְמִיכַת
 יָדִים וְתַחֲנִית הַמֵּתִים וּמִשְׁפָּט עוֹלָם: וְאַתְּ-זֹאת נַעֲשֶׂה
 אִם-יִתֵּן הָאֵל: כִּי כָל אֲשֶׁר-נִגְנָה עֲלֵיהֶם הָאוֹר
 וְשָׁעֲמוּ מִמִּתְּנֵת הַשָּׁמַיִם וְנָתַן לָהֶם חֶלֶקֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
 וְשָׁעֲמוּ אֶת-דְּבַר-אֱלֹהִים הַצּוֹב וְכַחוֹת הַעוֹלָם הַבֹּא
 וְהֵם נִסּוּנוּ אַחֲדוֹ: נִמְנְעוּ מִהִתְחַדֵּשׁ עוֹד לַתְּשׁוּבָה כִּי
 חָזְרוּ לַצֵּלָב לָהֶם אֶת-בְּרֵךְ-אֱלֹהִים וַיִּתְּנוּהוּ לְמִשְׁלָל: כִּי
 הָאֲדָמָה הַשּׁוֹתָה אֶת-הַנָּשֶׁם הַיָּרֵד עָלֶיהָ לְמַכְבִּיד
 וּמוֹצִיָּאָה עֹשֶׂב טוֹב לְעִבְדֶּיהָ תִּשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת
 הָאֱלֹהִים: וְאֲשֶׁר תּוֹצִיא קוֹץ וְדִרְדֹר נִמְאָסָה הִיא
 וְקִדּוּבָה לְמֵאֲרָה וְסוּפָה לְהַשְׁדֵּף: אֲמָנָם יְדֵי מַבְטָחִים
 אֲנִהְנוּ כִּי טְבוֹת מֵאֵלָה בָּכֶם וְקִרְבּוֹת לִישׁוּעָה אֵף כִּי
 דִּבְרָנוּ כּוֹזֵאת: כִּי הָאֱלֹהִים לֹא-יַעֲזֹב צֶדֶק לִשְׁפֹחַ אֶת-
 מַעֲשֵׂיכֶם וְאֶת- (עֲמַל) אֲהַבְתֶּכֶם אֲשֶׁר הִרְאִיתֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ שֶׁשֶׁרְתֶּם אֶת-הַקֹּדְשִׁים וְעוֹדְכֶם מְשֻׁבְּתִים: וְהַפָּצְנוּ
 שְׁפָל-אֶחָד מִכֶּם יִשְׁקַד לַהֲוֹת נָכוֹן לְבוֹ בַּתְּקוּהָ עַד-
 הַקֵּץ: שְׁלֹא תַעֲצִלוּ כִּי אִם-תִּלְכוּ בַּעֲקֵבוֹת יוֹדְשֵׁי
 הַהִבְטָחוֹת בְּאֲמוּנָה וְאַרְךְ נֶפֶשׁ: כִּי בַּהֲבִטִּיחַ
 אֱלֹהִים אֶת-אֲבָדָהֶם נִשְׁבַּע בְּנַפְשׁוֹ יַעַן אֲשֶׁר-אֵין גְּדוֹל
 מִמֶּנּוּ לְהַשְׁבַּע בּוֹ: וַיֹּאמֶר כִּי-בִרְךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה
 אֲדָבָה אוֹתְךָ: וַיְהִי בַּהֲאֲדִיר נֶפֶשׁוֹ וַיִּנְחַל אֶת-הַהִבְטָחָה:
 בְּנֵי הָאָדָם יִשְׁבְּעוּ בְּגִדּוֹל מֵהֶם וְהַשְׁבוּעָה לָהֶם קֵץ כָּל-
 מַחֲלָקֶת בְּקִיּוֹם הַדְּבָר: עַל-כֵּן בְּאֲשֶׁר רָצָה הָאֱלֹהִים
 לְהִרְאוֹת בְּיֹתֵר אֶת-יְרֵשֵׁי הַהִבְטָחָה שְׁלֹא-תִשְׁתַּנֶּה
 עֲצָתוֹ עַדב אֲתָה בַּשְׁבוּעָה: לְמַעַן בִּשְׁנֵי דְבָרִים
 בִּלְתִּי מִשְׁתַּנִּים אֲשֶׁר תִּלְיָה לְאֱלֹהִים מִשְׁקַר בָּם

יהיה לנו אשר נסנו אליו מבטח-עו לאחז בתיקנה
 19 הנתונה לפנינו: אשר-היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק
 20 ומניע אל-מבית לפרכת: אשר-בא שמה בעדנו ישוע
 העבד לפנינו ויהי-כהן גדול לעולם על-דברתי
 מלבי-צדק:

- 7 כי זה מלבי-צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר
 יצא לקראת אברהם בשוכו מהכות את-המלכים
 2 ויברכהו: ואשר חלק-לו אברהם מעשר מכל שמו
 הוא מלך הצדקה ועוד מלך שלם הוא מלך השלום:
 3 באיך-אב באיך-אם באין יהש ולימיו אין תחלה ולתיו
 אין סוף ובואת-נדמה לבן-האלהים הוא עומד בכהנתו
 4 לנצח: וראו מהגדול הוא אשר גם-אברהם אבינו נתן
 5 לו מעשר מראשית הכל: הן-בני לוי נתלי הבהנה יש-
 חק להם על-פי התורה לקחת את-המעשרות מן-העם
 6 מן-אחיהם אשר אחיהם יצאי ירך אברהם: ואשר אינו
 מתניחש למשפחתם היא לקח את-המעשר מן-אברהם
 7 ויברך את-אשר היתה-לו ההבטחה: והנה נכון הדבר
 8 שהקטן יברך על-ידי הגדול ממנו: ופה בני אדם שימותו
 לקחים את-המעשר אבל שם לקחו מי שהוער עליו כי
 9 הוא חי: ויתכן לומר כי גם-לוי הלך את-המעשרות
 10 היה מעשר בעשר אברהם: כי עוד בדרך האב היה
 11 בצאת מלבי-צדק לקראתו: על-כן אלו היתה שלמות
 על-ידי כהנת בני לוי אשר-בה נתנה התורה לעם
 למה-זה צריך לקום עוד כהן אחר על-דברתי מלבי-
 12 צדק ולא יאמר על-דברתי אחרון: כי בהשתטת הבהנה
 13 צריך שתשתנה גם-התורה: כי אשר-מדבר בו כואת
 הוא משכט אחד אשר מעולם לא-שרת איש ממנו
 14 כמנפת: כי גלוי לכל אשר אדנינו צמח מיהודה מן

15 השבט אשר משה לא דבר אליו דבר עליהבנה: ועוד
 יותר ברור הוא אם יזכר בדמיון מלכי צדק כהן אחר:
 16 אשר אינו על פי חקת פשר ודם אלא על פי כח חיים
 17 שאין להם הפסק: בידועים עליו אתהיכחן לעולם על-
 18 דברתי מלכי צדק: בעבור אשר המצוה הקדמת
 19 הוסרה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל: כי התורה
 היא לאדשלימת דבר והנה נכנסה תחתיה תקנה טובה
 20 ממנה אשר נקרב עליה לאלהים: וכפי אשר לא
 21 בלא שבויה היתה זאת: כי המה נתפקנו בלי שבויה
 22 וזה פשוטה על ידי האמר לו נשבע ירדה ולא ינחם
 אתהיכחן לעולם על דברתי מלכי צדק: הנה בואת
 23 מעלה היא הכרית אשר ישוע ערב אותה: ושם
 נתפקנו רבים מפני אשר הפות לא הניחם להותר
 24 בארץ: אבל זה יעמד לעולם ויהי לו כהנה אשר לא-
 25 תעבר ממנו: אשר על כן יוכל להושיע ככל וכל את-
 הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגוע
 26 בעדם: כי נאודלנו כהן כנה שהוא הסוד
 ותמים וטהור ונקבל מן התטאים ונשא מהשמים:
 27 אשר אין עליו פכהים גדולים ההם להקריב יום
 יום פראשונה על חטאתיו ואחר יכחן על חטאת העם
 28 כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו: כי
 התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל
 דבר השבויה הבאה אחרי התורה העמיד אתהכחן
 המשלם לעולם:

ח וזה ראש הנאמרים שישלנו כהן גדול אשר ישב
 לימין כבא הגדלה בשמים: והוא משרת הקדש
 והמשכן האמתי אשר בוננו אדני ולא אדם: כי כל-
 כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן

4 צִדִּיק שָׁגָם וְהָיָה לוֹ מִדֵּשֶׁנְּקִיבִי: וְהָיָה אֵלָיו הָיָה
 בְּאֶרֶץ לֹא הָיָה כֶּהֱנָן כִּי יִשְׁפֹּת הַכֹּהֲנִים הַמִּקְדָּשִׁים
 5 הַקְּדֻשָּׁה עַל פִּי הַתּוֹרָה: וּמִכֹּהֲנִים לְדָמוֹת וְצֹל הַהֲבִירִים
 שֶׁבְּשָׁמַיִם כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה בְּבֹאוֹ לְהִקָּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן
 כִּי־אָמַר אֵלָיו רֹאה וַעֲשֵׂה הַכֹּל בְּתַבְנִיתוֹ אֲשֶׁר־אַתָּה
 6 מֵרָאה בְּהָרִ: וְעַתָּה הוּא קָבֵל לְשֹׁרֶת מַעֲלָה בְּפִי מַעֲלַת
 הַבְּרִית שֶׁהוּא סָרְסוּר לָהּ אֲשֶׁר הוֹקְמָה עַל־הַבְּטָחוֹת
 7 טְבוֹת וַיִּתְּרוֹת: כִּי אֵלָיו הָיְתָה הִרְאָשׁוֹנָה הַחַיָּה גְּמוּלָה
 8 לֹא־יִבְקֹשׁ מָקוֹם לְשִׁנְתָּה: כִּי־כֵּן אָמַר בְּהוֹכִיחַ אֹתָם
 הָיָה יָמִים בָּאִים נֶאֱמַר־יְהוָה וּבְרִיתִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
 9 בֵּית יְהוּדָה בְּרִית תְּרַשָּׁה: לֹא כַּבְּרִית אֲשֶׁר בְּרִיתִי
 אֶת־אֲבוֹתָם כִּי־וָיִן הַחֲנוּכִּין בִּידָם לְהוֹצִיָּאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר־הִקְמָה הִפְדּוּ אֶת־בְּרִיתִי וְאֹנֹכִי בְּחֻלְתִּי בָּם נֶאֱמַר־
 10 יְהוָה: כִּי וְאֵת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲכַרַּת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 אֶתְרֵי הַיָּמִים הַהֵם נֶאֱמַר־יְהוָה נִתְּנִי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקֶרְבָּם
 וְעַל־לִבָּם אֶכְתֹּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהָיָה יְהוָה לִי
 11 לֵעָם: וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו
 לֵאמֹר רַעֲנוּ אֶת־יְהוָה כִּי כוֹלָם יָדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנִם וְעוֹד־
 12 גְּדוֹלָם: כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם וּלְחַטָּאתָם (וּלְפִשְׁעֵיהֶם) לֹא
 13 אֶנְקְד־עוֹד: הִנֵּה כִּשְׁאֹמֵר בְּרִית תְּרַשָּׁה יִשָּׁן אֶת־
 הִרְאָשׁוֹנָה וּמִדֵּשֶׁנְּקִיבִי נִשָּׁן וּמוֹקִין קָדֵב קִצּוֹ:

9 הֵן גַּם־הַבְּרִית הִרְאָשׁוֹנָה גַּם לָהּ הָיוּ דִּינֵי עֲבוּדָה ט
 2 וּמִקְדָּשׁ בְּאֶרֶץ: כִּי־הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן הַחֲנוּכִּין אֲשֶׁר־בוֹ
 הַמְּנוּרָה וְהַשְּׁלָחַן וּמַעֲרֹכֶת הַלֶּחֶם וְהוּא נִקְדָּא קֹדֶשׁ:
 3 וּמִבֵּית לְפָדֶכֶת הַשְּׁנִית מִשְׁכָּן הַנִּקְדָּא קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים:
 4 אֲשֶׁר־לוֹ מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב לְקַטֶּרֶת וְאֶרֶץ הַבְּרִית מִצִּפָּה וְהֵב
 קָלוֹ וְבוֹ אֲנֻנָּת וְהֵב אֲשֶׁר הָמָן בְּתוֹכָם וּמִטָּה אֶחָדָן
 5 אֲשֶׁר פָּרַח וְלוֹחֹת הַבְּרִית: וּמִמַּעַל לוֹ בְּרוּכֵי הַקְּבוֹד

הסבכים על-הכפרת לא נדבר פעת על-כל-אחד מהם
לְבַד: וְאַחֲדֵי נַעֲשׂוּ אֵלֶּה בָּבֶה בְּאוֹ הַכְּתָנִים הַמִּיד אֶל-
הַמִּשְׁכָּן הַחִיצוֹן לְעֵבֶד שָׁם אֶת-עֲבוֹדָתָם: וְהַמִּשְׁכָּן אֲשֶׁר
לְפָנִים מִמֶּנּוּ שָׁמָּה בָּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְבַדּוֹ פַּעַם אַחַת
בַּשָּׁנָה לֹא בְּבִלִי-דָם אֲשֶׁר יִקְרִיב בַּעַד נַפְשׁוֹ וּבַעַד
שְׁגִיטַת הָעָם: וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מוֹדִיעַ בְּזֹאת שְׁלֹא-נִגְלָה
הַדֶּרֶךְ אֶל-הַקֹּדֶשׁ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר יַעֲמֵד הַמִּשְׁכָּן
הַחִיצוֹן: וְהוּא מִשָּׁל לְזֶמֶן הַזֶּה אֲשֶׁר בּוֹ מִקְרִיבִים
מִנְחֹת וּזְבָחִים אֲשֶׁר אֵין בָּדָם לְהַשְׁלִים אֶת-לִבָּב
הָעֵבֶד: כִּי אִם-חֲקֹת הַבָּשָׂר הֵנָּה עִם-הַמַּאֲכָלוֹת
וְהַמִּשְׁקִים וְהַטְּבִילוֹת הַשְּׁנוֹת אֲשֶׁר נִתְּנוּ עַד-עַתָּה הַתִּקּוֹן:
וְהַמִּשִּׁיחַ בְּבֹאוֹ לְהִיּוֹת בֶּהֶן גָּדוֹל לְטָבוֹת הַעֲתִידוֹת עֵבֶד
בְּתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן הַמַּעֲלָה בְּגִדְלָה וּשְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂה
בְיַד אָדָם כִּי-אֵנּוּ מִהַקְרִיָּאָה הַזֹּאת: גַּם לֹא-בָּא
בָּדָם שְׁעִידִים וְעֹגְלִים כִּי בָדָם-נַפְשׁוֹ בָּא בַּפַּעַם-אַחַת
אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה וַיִּמָּצֵא גְּאֻלַּת עוֹלָם: כִּי
אִם-דָּם הַפָּדִים וְהַשְּׁעִידִים וְאַפֵּר הַפָּדָה אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל-
הַטְּמֵאִים יִקְדָּשׁ לְטָהָר בְּשָׂדָם: אֵף כִּי-דָם הַמִּשִּׁיחַ
אֲשֶׁר-הִקְרִיב אֶת-עַצְמוֹ לֵאלֹהִים בְּרוּחַ נִצְחִי וּבְלִי-מוֹם
יִטָּהַר לְבָבָם מִמַּעֲשֵׂי מוֹת לְעֵבֶד אֶת-אֱלֹהִים חַיִּים
וּבְעֵבֶד זֹאת הוּא סָדֵר לְכַרִּית חֲדָשָׁה לְמַעַן אֲשֶׁר-
יֵיָדְשׁוּ הַמִּקְדָּאִים אֶת-הַבְּטָחַת נַחֲלַת עוֹלָם אַחֲרֵי אֲשֶׁר-
מֵת לְפָדוֹת מִן-הַפְּשָׁעִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בַיּוֹם הַבְּרִית
הָרִאשׁוֹנָה: כִּי בַּמָּקוֹם שֶׁיֵּשׁ בְּרִית הִיא דִּיתִיקִי צָרִיךְ
שֶׁתִּדָּע מִיתַת הַנֶּחֱתָן: כִּי רִקְבָמֹת הַמֵּת תִּבּוֹן דִּיתִיקִי
וְאֵין לָהּ תִּקְוָה בְּחַיֵּי הַנֶּחֱתָן: לָכֵן גַּם-הָרִאשׁוֹנָה לֹא
חֲנֻכָּה בְּלֹא-אָדָם: כִּי בְּכָלוֹת מֹשֶׁה לְסַפֵּר לְכָל-הָעָם
אֶת-כָּל-מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה לְקַח דָּם הָעֹגְלִים וְהַשְּׁעִידִים

- עם-מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על-הספר ועל כל-
 20 העם: ויאמר הנה דם-הברית אשר צוה אלהים
 21 אליכם: וגם על-המשכן ועל כל-כלי השרת הזה דם:
 22 וכמעט הבל יטור בדם על-פי התורה ואין כפרה
 23 בלא-שפיכת דם: לכן המוני הדברים שבשמים
 צריכים שיטהרו באלה והדברים שבשמים בעצמם
 24 צריכים שיטהרו בנבחים טובים מאלה: כי המשיח
 לא-בא אל-הקדש הנעשה בדי אדם שהוא רק-דמות
 האמתי כי אם-בא אל-עצם השמים לראות עתה
 25 בעדנו את-פני האלהים: אף-לא להקריב את-נפשו
 פעמים רבות ככהן הגדול אשר-בא שנה בשנה אל-
 26 הקדש בדם אחרים: כי אם-כן הלא הנהילו לענות
 פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים
 נגלה בפעם אחת כד-לכלא את-החטא בנבח נפשו:
 27 וכאשר נגזר על-בני אדם למות פעם אחת ואחר-
 28 כן המשיפט: כן-הקרב המשיח פעם אחת לשאת
 חטא רבים ופעם שנית ידאה בלי-חטא לישועה
 למתים לו:
- 10 כי התורה בהיות בה צל הטובות העתידות ולא
 מראה עצם הדברים אין ביכלתה לעולם להשלים
 את-הקרבים בקרבנות הים אשר יקריבו תמיד מדי
 2 שנה בשנה: כי אם-כן הלא חדלו להביאם כי לא-
 היתה עוד ידעת חטאים במקריבים בהטהרם פעם
 3 אחת: אבל יש-שם הנזכרת החטאים שנה בשנה: כי
 4 דם-הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: ועל-
 5 כן אמר בבואו לעולם ובה ומנחה לא הפצת נזיה
 6 פוננת לי: עולה ותטאה לא שאלת: או אמרתי
 7 הגה-באתי במגלות-ספר פתוב עלי לעשות רצונך
 אלהי

אֱלֹהֵי : אַחֲרֵי אָמְרוּ לְמַעַלְהָ וּבַח וּמִנְחָה עוֹלָה וְחֻטָּאת 8
 לֹא חִפְצָתָ וְלֹא שְׁאֵלָתָ אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ אֹתָם עַל-פִּי
 הַתּוֹרָה : אֹז אָמַר הִנֵּה-בָאתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי 9
 מַעֲבִיר בָּנָה אֶת-הָרֹאשׁוֹן לְמַעַן הָקִים אֶת-הַשְּׁנִי :
 וּבִרְצוֹן הָיָה מִקְדָּשִׁים אֲנַחְנוּ עַל-יְדֵי הַקִּרְבֵּת קִרְבָּן 10
 גִּיפּוֹ שֶׁל־יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בַּפֶּעַם אַחַת : וְכָל-כֹּהֵן עֹמֵד 11
 יוֹם יוֹם לְשֹׁדֶת וּמוֹסִיף פְּעָמִים רַבּוֹת לְהַקְרִיב הַקִּרְבָּנוֹת
 הַהֵמָּה אֲשֶׁר לֹא-יֻכְּלוּ לַעֲוֹלָם לְהַעֲבִיר חֲטָאִים : וְהוּא 12
 אַחֲרֵי הַקְרִיבוּ וּבַח אַחֵד עַל-הַחֲטָאִים יֵשֶׁב לִימִין
 הָאֱלֹהִים לְנֹצַח : וּמֵאֵז יְחַבֶּה עַד בִּרְיוֹשְׁתִּי אִיבִיו הָדָם 13
 לְדַגְלָיו : כִּי הוּא בִקְדָּשָׁן אַחֵד הַשְּׁלִים לְנֹצַח אֶת- 14
 הַמִּקְדָּשִׁים : וְאַף-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מַעִיד לָנוּ עַל-זֹאת כִּי 15
 אַחֲרֵי אָמְרוּ : זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אִכְרַת אֹתָם אַחֲרֵי 16
 הַיָּמִים הָהֵם אָמַר יְהוָה נָתַתִּי אֶת-תּוֹדָתִי בִּקְרָבָם
 וְעַל-לִבָּם אֶכְתָּבֶנָּה : וְלַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר 17
 עוֹד : וְהִנֵּה בַּמָּקוֹם שֶׁיֵּשׁ סְלִיחַת הַחֲטָאִים אֵין עוֹד 18
 קִרְבָּן עֲלֵיהֶם : וְעַתָּה אֲחֵי בְהִיּוֹת לָנוּ בְּטַחָן 19
 דֶּרֶךְ הַקֹּדֶשׁ בָּדָם יִשׁוּעַ : דֶּרֶךְ חֲדָשׁ וְהִי אֲשֶׁר חֲדָשׁ 20
 לָנוּ בַּפִּרְכָּתָהּ הִיא בְּשָׂרוֹ : וּבְהִיּוֹת לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל עַל- 21
 בֵּית אֱלֹהִים : נִקְרָבָהּ-נָא בְּלִבָּב שָׁלֵם וּבְאַמּוּנָה תְּמִימָה 22
 מִטְהָרִים בְּהִנִּית לִבְבֵּנוּ מְרוּחַ רָעָה וּרְחוּצֵי הַבָּשָׂר
 בַּמִּים טְהוֹרִים : נְחוּיָקָה בַּחֲדָאת הַתְּקוּהָ כָּל-נַמּוּט 23
 כִּי-נֶאֱמָן הַמִּבְטִיחַ : וְנִתְּבוּנָה אִישׁ עַל-אָחִיו לְעוֹרֵר 24
 אֶתְנוּ לְאַהֲבָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים : וְאַל-נַעֲזֹב אֶת-כְּנֻסֵּיתָנוּ 25
 בְּדֶרֶךְ קִצָּת אֲנָשִׁים כִּי אִם-נִזְהָר אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ
 וּבִיּוֹתֵר בִּרְאֻתָּם בִּי-קָרֵב הַיּוֹם : כִּי אִם-נִחַטָּא בְּדוֹךְ 26
 אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָיְתָה לָנוּ יָדִיעַת הָאֱמֶת לֹא-יִשְׁאָר עוֹד
 וּבַח עַל-הַחֲטָאִים : כִּי אִם-בְּעוֹתֵי הַדִּין הַעֲתִיד וְאֵשׁ 27

28 קִנְיָה אֲשֶׁר תֹּאכַל אֶת־הַצִּדְדִּים: הֵן אִישׁ כִּי־יִפְרֹ
 תֹורֶת מִשֶּׁה מוֹת יָמוּת בְּלִי חֶמְלָה עַל־פִּי שְׁנַיִם
 29 עֵדִים אוֹשְׁלֶשָׁה: וּמִהֲדַעְתְּכֶם כִּמָּה יִגְדֹּל הַעֲנֹשׁ הַנִּכּוֹן
 לְמִי שְׂדֵמָם בְּדַגְלוֹ אֶת־בֶּן־הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה אֶת־דָּם
 הַבְּרִית אֲשֶׁר־הוּא מְקַדֵּשׁ בּוֹ כַּחַל וּמִחֲרָף אֶת־דַּוִּת
 30 הַחֶסֶד: כִּי־יִדְעֵנוּ מִי הוּא הָאֹמֵר לִי נָקָם וְשָׁלָם וְעוֹד
 31 כִּי־יִדְּיֵן יְהוָה עִמּוֹ: מִה־נִּזְרָא לִנְפֹל בְּיַד אֱלֹהִים חַיִּים:
 32 אָכֵל וְכֹרֶזֶנָּא אֶת־הַנָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים כִּי אֹן אַחֲרֵי אֹרֹ
 33 עֵינֵיכֶם נִשְׁאֲתָם צָכָא עֲנִיִּים רַכִּים: פַּעַם בַּהֲוִיתְכֶם
 לְדָאִי בַּחֲרָפָה וְתוֹנָה פַּעַם כַּהֲשַׁתַּף עִם הַבָּאִים
 34 בַּצָּרוֹת כְּמוֹכֶם: כִּי הַצְמַעְתֶּם *עַל־הָאֲסִידִים וְנִגְלַת
 רְכוּשְׁכֶם סִכְלָתָם כִּשְׂמִיחָה מִדַּעְתְּכֶם בְּנַפְשְׁכֶם שִׁישַׁר
 35 לָכֶם בְּשָׂמִים קִנְיָן טוֹב מִמֶּנּוּ וְקִיָּם לְעַד: לָכֵן אֶל־
 36 תִּשְׁלִיכוּ אֶת־בְּטוּחֹנְכֶם כִּי יִשְׁלֹ שְׂכָר רָב: כִּי צְדִיקִים
 אַתֶּם לִסְבָּלֻת לְמַעַן תַּעֲשׂוּ רָצוֹן אֱלֹהִים וְנִשְׁאֲתָם אֶת־
 37 הַהִכְטָה: כִּי עוֹד מַעֲט־רַנֵּעַ וְהִפָּא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:
 38 הַצְדִּיק כְּאֲמוּנָתוֹ יִחְיֶה וְאִם־יִסֹּג אַחֲזֹר לֹא־רָצָתָה נַפְשִׁי
 39 בּוֹ: אָכֵל אֵין אֲנִיָּה מִן־הַנִּסְגִּים אַחֲזֹר לֹאֲבֹר כִּי אִם־
 מִן־הַמְּאִמִּינִים לְהַצִּיל נַפְשִׁי:

11 כִּי הָאֲמוּנָה הִיא כְּמִחוּן בְּמִהֲשֻׁנְצָפָה לוֹ וְהוֹכַחַת יֵא
 2 רַבְרִים שְׂאִינָם נִדְאִים: וְהִיא שְׁהוּעָרָה עַל הָאֲבוֹת:
 3 כְּאֲמוּנָה נִכִּין כִּי־הָעוֹלָמוֹת נַעֲשׂוּ כְּדַבַּר הָאֱלֹהִים לְהוֹצִיא
 4 הַנִּרְאָה מִן־הַנֶּעְלָם: כְּאֲמוּנָה הַקָּרִיב הַבָּל לֹאֱלֹהִים
 וְכִי טוֹב מְקוֹן אֲשֶׁר הָיָה־לוֹ לְעִדּוֹת כִּי צְדִיק הוּא
 כַּהֲעִיד אֱלֹהִים עַל־מִנְחָתוֹ וְכִי עוֹרְנוּ מִדְּבַר אַחֲרֵי
 5 מוֹתוֹ: כְּאֲמוּנָה לִקַּח חֲנוּךְ לְבַלְתִּי דְאוֹתוֹ הַמָּוֶת וְאִינֵנוּ

בִּירְלֶקֶח אֹתוֹ אֱלֹהִים וְהוֹעֵד עָלָיו לִפְנֵי הַלִּקְחוֹ כִּי אֶת־
 הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ׃ וּבְכָלִי אֲמוּנָה אִישׁ לֹא־יִדְוֶה רָצִי׃
 לֹאֱלֹהִים כִּי כָל־הַקָּרֵב אֵלָיו צָרִיד שְׂוֹאֵמֵן בִּי־יֵשׁ
 אֱלֹהִים וְגִמּוּל הוּא מְשִׁיב לְדֶרֶשׁוֹ׃ בְּאֲמוּנָה גִּוְהַר נֹחַ׃
 וַיַּעַשׂ אֶת־הַתֵּבָה לְהַצִּיל אֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר־צִוָּה עַל־
 רִבְרִים שְׁלֹא נִדְּאִים וַיִּרְשָׁע בָּהּ אֶת־הָעוֹלָם וַיְהִי לְיֹדֵשׁ
 הַצִּדְקָה עֶקֶב הָאֲמוּנָה׃ בְּאֲמוּנָה שָׁמַע אַבְרָהָם בְּאִשְׁד־
 נִקְרָא לִלְכֹּת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר וַיִּרְשָׁנָה וַיֵּצֵא וְלֹא־יָדַע
 אָנָּה יָבוֹא׃ בְּאֲמוּנָה הָיָה נֹחַ בָּאָרֶץ הַהִבְטָחָה כְּמוֹ׃
 בְּנִקְדֻּהָ וַיֵּשֶׁב בְּאַהֲלִים הוּא וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר־וַיִּרְשׁוּ
 עֲמֹ הַהִבְטָחָה הָיָא׃ בִּי־תֵבָה לָעִיר אֲשֶׁר יִסּוּדְתָּהּ׃
 נֶאֱמְנָה וּבִמְנָה וּמִבִּוּנָּה דֵּאֱלֹהִים׃ בְּאֲמוּנָה שָׁדָה גַּם־
 הוּא מַצָּאָה בַּח לְהוֹדִיעַ וּתְלִיר אַחֲרֵי בִלְתָּהּ בִּירְחֻשָּׁבָהּ
 אֶת־הַמִּבְטָחִית לְנֶאֱמֵן׃ עַל־כֵּן מֵאַחֲד־אֲשֶׁר בְּמַעֲט־מֵת
 בְּשִׁירוֹ יֵצְאוּ כְּבוֹדֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב וּבְחֹל עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם
 אֲשֶׁר לֹא יִסְפֹּד׃ בְּאֲמוּנָה מֵתוֹ כָּל־אֵלֶּה וְלֹא דָאוּ אֶת־
 הַהִבְטָחוֹת רַק מִרְחֹק צִפּוּ לָהֶן ((וַיִּבְטָחוּ)) וַיִּשְׁמְחוּ
 לְקִרְאָתָן וַיִּיּוּ בִי־גֵרִים הֵם וְחוֹשְׁבִים בָּאָרֶץ׃ כִּי
 הַמִּדְבָּרִים בּוֹאֵת מוֹדִיעִים בִּי־מִטְרַת חִפְצָם אָרֶץ מוֹשֵׁב׃
 וְאֵלֹהֵי הַיָּתֵד רָעָתָם עַל־דָּאָרֶץ הַהִיא אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּנָּה
 הִנֵּה הָיָה בְּיָדָם לָשׁוּב אֵלֶיהָ׃ אֲכֵן נִכְסְפוּ לְמוֹשֵׁב טוֹב
 מִמֶּנּוּ וְהוּא בְּשָׁמַיִם וְעַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ הָאֱלֹהִים מֵהֶם
 לְהִקְרָא אֱלֹהֵיהֶם בִּי־הַבֵּן לָהֶם עִיר׃ בְּאֲמוּנָה הָיָה
 מַעֲלָה אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק כְּאֲשֶׁר גָּסָה וְאֶת־יִחִידוֹ וַיִּקְרִיב
 הַמִּקְבֵּל אֶת־הַהִבְטָחוֹת׃ אֲשֶׁר נֶאֱמַר־לוֹ בִּי בִיִּצְחָק
 יִקְרָא לָךְ וְרַע׃ וַיַּחֲשֹׁב בְּלִבּוֹ כִּי יָכוֹל אֱלֹהִים לְהַחְיֹת
 גַּם אֶת־הַמֵּתִים עַל־כֵּן גַּם־הוֹשֵׁב אֵלָיו לְהוֹיֹת לְמִשְׁל׃
 בְּאֲמוּנָה בִּרְדַּךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֲשׂוֹ וַיִּרְבֶּד עַל־

- 21 עֲתִידָת לָמוֹ: בְּאֻמָּנָה בִּדְךָ יַעֲקֹב אֶת־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹסֵף
 22 לִפְנֵי מוֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־רֹאשׁ הַמִּשְׁפָּה: בְּאֻמָּנָה הַזֹּכִיר
 יוֹסֵף בִּקְרֹב־קִצּוֹ אֶת־יְצִיאָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵאוּ עַל־
 23 עֲצֻמוֹתָיו: בְּאֻמָּנָה הַצִּפְיָנוּ אֶת־מֹשֶׁה אֲבוֹתָיו שְׁלֹשָׁה
 יָרְחִים אַחֵר הוֹלְדוּ כִּרְאֹתָם אֶת־הַנִּלְד בִּי־טוֹב הוּא וְלֹא
 24 יָדְאוּ מִפְּנֵי מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: בְּאֻמָּנָה מֵאֵן מֹשֶׁה כְּאִשָּׁד
 25 גָּדֹל לְהַקְרֹא בֶן לְבַת־פְּרָעָה: וַיִּבְחַד לִסְבֹּל אֶת־עֲנִי
 26 עַם־אֱלֹהִים מִלְּהַתְעַנֵּן לַשָּׂעִה בַּתְּעֻנֵּי הַחֲטָא: בִּחְשָׁבוֹ
 אֶת־חֲרַפַּת הַמָּשִׁיחַ לַעֲשֹׂד גָּדוֹל מֵאַצְרוֹת מִצְדִּים כִּי
 27 הִבִּיט אֶל־הַגְּמוּל: בְּאֻמָּנָה יָצָא מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא
 יָרָא מִחֲמַת הַמֶּלֶךְ כִּי הָיָה כִּרְאָה אֶת אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נִרְאָה
 28 וַיִּתְחַזְּקוּ: בְּאֻמָּנָה עָשָׂה אֶת־הַבֶּסֶח וְנִתְיַנֵּת הַדָּם לְמַעַן
 29 אֲשֶׁד לֹא־יִגַע הַמִּשְׁחָת בְּכַוְדֵיהֶם: בְּאֻמָּנָה עָבְרוּ
 אֶת־יַסְדֵּםוֹף בִּיבֻשָׁה אֲשֶׁד נִסּוּ מִצְרַיִם גְּסִי־הָמָה לַעֲבֹד־
 30 בּוֹ וַיִּטְבְּעוּ: בְּאֻמָּנָה נָפְלוּ חוֹמוֹת יְרִיחוֹ אַחֲרֵי הַקִּיפּוֹ
 31 אוֹתָן שִׁבְעַת יָמִים: בְּאֻמָּנָה לֹא אָבְדָה דָּחָב הַזֹּנָה
 עַם־הַסּוֹדֵרִים כִּי־אִסְפָּה אֶת־הַמְדַּגְלִים אֶל־בֵּיתָהּ
 32 בְּשָׁלוֹם: וְכֵּה אָמַר עוֹד הֵן תִּקְצֹד הָעַת מִסְפַּד מַעֲשֵׂי
 נִדְעוֹן וּבֶרֶק וְשִׁמְשׁוֹן וַיִּפְתָּה וְדוֹד וְשִׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים:
 33 אֲשֶׁר בְּאֻמָּנָה כִּבְשׁוּ מִמְּלָכוֹת וּפָעְלוּ צָרֶק וְהַשִּׁיגוּ
 34 הַבְּטָחוֹת וְסִכְרוּ כִּי אֲרִיּוֹת: וְכִבּוּ נְבוֹרַת הָאֵשׁ וְנִמְלְטוּ
 מִפִּי הַחֶרֶב וְהִתְחַזְּקוּ מִחֲלָיִם וַעֲשׂוּ חֵיל בְּמִלְחָמָה
 35 וְהִפִּילוּ מַחֲנוֹת וָרִים: נָשִׁים לָקְחוּ מִתְּהִיָּה אֶת־מִתְחִיָּה
 וְאַחֲרֵיהֶם דָּשְׁשׁוּ בְּעֻנִיָּם וְלֹא רָצוּ לְהַנְצִל לְמַעַן יִזְכּוּ
 36 לְתִהְיֶה טוֹבָה מִפְּעָה: מֵהֶם נִסּוּ תַעֲלוּלִים
 37 וּמִכּוֹת וְנִם־נִמְסְרוּ לְכָבֵל וּמִסְגָּד: נִסְקְלוּ בְּאֵבָנִים
 נִסְדּוּ בְּמִנְהָה נִבְחְנוּ בִּישׁוּדִים מֵתוֹ לְפִי־חֶדֶב וַיִּנְעוּ עֲטוּפֵי
 38 עוֹרֹת כִּבְשִׁים וַעֲזִים בַּחֲסֹד וּבַעֲצֹר רָעָה וַיִּגְזֹן: אֲשֶׁד

העולם לא־היה כִּדְרֵי קָהָם הֵם תָּעוּ בַּמִּדְבָּר וּבְהָרִים
 וּבַמְּעָרוֹת וּבִנְקִיבֵי הָאָרֶץ: וְכָל־אֵלֶּה אֵף כִּי־הוּעַד 39
 עֲלֵיהֶם בְּגִלְל אַמּוֹנָתָם לֹא לָקְחוּ אֶת־הַהִבְטָחָה: לִמְעַן 40
 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁלְמוּ כָּל־עֲדֵינוּ כִּי צָפָה לָנוּ אֱלֹהִים מִקֶּדֶם
 טוֹבָה יִתְּרָה:

יב לָכֵן נִסְ־אָנַחְנוּ אֲשֶׁר־עָנַן עֲדִים רַב כְּזֶה מִסָּבִב אֶתְנוּ 12
 נִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ כָּל־טָרַח וְהַחֲטָא הַמִּקְוֶה עָלֵינוּ וְנִרְוֹצָה
 בְּסִכְלֻנוֹת אֶת־הַמְּרוּצָה הַעֲרוּכָה לִפְנֵינוּ: וְנִבְיֹטָה אֶל־ 2
 יֵשׁוּעַ רֹאשׁ הָאֻמָּנָה וּמִשְׁלִימָהּ אֲשֶׁר בְּעַד הַשְׁמָחָה
 הַשְּׁמוּדָה לוֹ קִבֵּר אֶת־הַצְּלוּב וַיָּבֹז הַחֲרָפָה וַיֵּשֶׁב לִימִין
 כִּפְסֵא הָאֱלֹהִים: הִתְבּוֹנְנוּ אֱלֹוֵי אֲשֶׁר־נָשָׂא כָלִמָּה 3
 נְדוּלָּה כְּזֹאת מֵאֵת הַחֲטָאִים לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא תִיעָפוּ וְלֹא
 תִּיגָעוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם: עֲדִין לֹא עֲמַדְתֶּם בַּמִּלְחָמָתְכֶם 4
 עִסְתִּיחֲטָא עַד־לָדָם: וְתִשְׁפְּחוּ נַחוּמֵי הַמִּדְבָּר אֲלֵיכֶם 5
 כְּדָבָר אֱלֹ־בְנִים לֵאמֹר מוֹסֵד יְהוָה בְּנֵי אֱלֹהִימָאס וְאֶל־
 תִּקֵּץ בְּתוֹכָתוֹ: כִּי אַתְּ אֲשֶׁר יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וַיִּכָּאֵב 6
 אֶת־בֶּן יִרְצָה: אִם־מִקְפָּלִים אַתֶּם מוֹסֵד דִּיעוּ כִּי־כָאֵב 7
 עִסְפִּינוּ מִתְנַהֵג אֱלֹהִים עִמָּכֶם כִּי מִי הֵבֵן אֲשֶׁר אָבִיו
 לֹא יִסְדָּנוּ: וְאִם־תִּהְיוּ כְּאִיד־מוֹסֵד אֲשֶׁר הָיָה מִנֵּת בָּלָם 8
 אֹו מִמְּוֹרִים אַתֶּם וְלֹא בְנִים: וְעוֹד אִם־אֲכֹות כְּשִׁרְנוּ 9
 הָיוּ מִנְּסָדִים אֶתְנוּ וְנִידָא מֵהֶם אֵף כִּי־נִפְנַע דִּפְנֵי אָבִי
 הַרוּחוֹת וְנַחֲיָה: כִּי הִמָּה יִסְדָּנוּ כְּשׁוֹב כְּעִינֵיהֶם לְשַׁעָה 10
 קָלָה אָבֵל זֶה לַהּוֹעִיל לִמְעַן יִהְיֶה־לָנוּ הַלֵּק בְּקִרְשָׁתוֹ:
 וְכָל־מוֹסֵד כְּשָׂבָא עָלֵינוּ אֵינְנוּ שִׁמְחָה כְּעִינֵינוּ כִּי אִם־יִגּוֹן 11
 אָכֵל פֶּאֱחָרִיתוֹ יִתֵּן פְּרֵי שְׁלוֹם לַצִּדְקָה לְמַלְמָדָיו:
 עַל־כֵּן חֲזָקוּ יָדִים רַפּוֹת וּכְרָפִים בַּשְּׁלֹוֹת: וּמַעְנָל 12
 רִגְלֵיכֶם פִּלְסוּ לִמְעַן לֹא־תִשָּׂה הַצִּלְעָה מִן־הַדֶּרֶךְ כִּי 13
 אִם־תִּרְפָּא: דִּדְפוּ אֶת־הַשְּׁלוֹם עִם־כָּל־אָדָם וְאֵת 14

- הַקֹּדֶשֶׁה אֲשֶׁר בִּלְעֲדִיהָ לֹא יֵדָעָה אִישׁ אֶת-הָאָרוֹן:
- 15 וַהֲזַחְרוּ פָּרִישׁ בָּכֶם אִישׁ אֲשֶׁר יַחְדָּל מִחֹסֶר אֱלֹהִים פֶּן־
- 16 יַעֲיֵק לָכֶם שָׂרֵשׁ פָּרָה לַעֲנָה וַיִּטְמְאוּ בּוֹ רַבִּים: פֶּן־
- יִמָּצֵא בָכֶם זָנָה אוֹ חָלָל בַּעֲשׂוֹ אֲשֶׁר בְּנוֹד אֶחָד מִכֹּכֵר
- 17 אֶת־בְּכוֹרָתוֹ: הֲלֹא יֵדַעְתֶּם כִּי נִמָּאֵס אַחֲרֵי כֵן בְּאִשׁ
- רָצָה לְדַשֵּׁת אֶת־הַפִּרְכָּה בִּי לֹא־מָצָא מָקוֹם לְתִשּׁוּבָה
- 18 אָף כִּי־בִקַּשׁ אוֹתָהּ בְּדַמְעוֹת: כִּי לֹא־בָאתֶם
- אֶל־הָרַ נִמְשָׁשׁ וּבִעַד בָּאֵשׁ וְלֹא אֶל־עֵנָן וַעֲדַפֵּל וּסְעָדָה:
- 19 וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וּלְקוֹל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמְעִיו בִּקְשׁוֹ
- 20 שְׁלֹא יוֹסִיף לְדַבֵּר עִמָּהֶם עוֹד: כִּי לֹא־יָכְלוּ לְשִׁאת
- אֶת אֲשֶׁר צִוּוּ נִס־אִם־פִּהֶמָּה תִּגַּע בְּהָר סָקֵל תִּסָּקֵל
- 21 ((אִוִּירָה תִּיָּדָה בַּחֲצִים))) וְהַמִּדָּאָה הִנֵּה נוֹדָא עוֹד־
- 22 מְאֹד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה יְגִדְתִּי וַחֲרָדְתִּי: כִּי אִם־בָּאתֶם
- אֶל־הָרַ צִיּוֹן וְאֶל־עִיר אֱלֹהִים תֵּינִים אֶל־יְרוּשָׁלַיִם
- 23 שְׁבֻשְׁמִים: וְאֶל־מִקְהֶלֶת דְּבָבוֹת הַמִּלְאָכִים וַעֲדַת
- הַבְּכוֹרִים הַכְּתוּבִים בַּשָּׁמַיִם וְאֶל־אֱלֹהִים שִׁפְטֵי הַכֹּל
- 24 וְאֶל־רִחוֹת הַצַּדִּיקִים הַנִּשְׁלָמִים: וְאֶל־יִשׁוּעַ סָרְסָר
- הַבְּדִית הַחֲדָשָׁה וְאֶל־הַיָּדָיִם הַהוֹצָאָה הַמִּיטִיב דְּבַר מַדֵּם־
- 25 הַכֹּל: לָכֵן דָּאוּ פֶּן־תִּמָּאֲנוּ לִשְׁמַע אֶל־הַמַּדְבָּר כִּי הֵן
- לֹא נִמְלְטוּ הַמַּאֲנִים לִשְׁמַע אֶל־הַמַּדְבָּר עִמָּהֶם בָּאָרֶץ
- אָף כִּי־אֲנַחְנוּ אִם־נִמָּאֵן לִשְׁמַע בְּקוֹל הַמַּדְבָּר מִן־הַשָּׁמַיִם:
- 26 אֲשֶׁר קוֹלוֹ הִרְעִישׁ אֹז אֶת־הָאָרֶץ וַעֲתָה זֶה הַבְּטִיחַ לֵאמֹר
- עוֹד אֶחָת וְאֲנִי מִדְּעִישׁ לֹא אֶת־הָאָרֶץ בְּלִבָּד אֶלָּא
- 27 אָף אֶת־הַשָּׁמַיִם: וְזֶו עוֹר אֶחָת שְׁאֵמַד מִשְׁמִיעַ חֲלִיפַת
- הַנִּרְעָשִׁים אֲשֶׁר הֵם עָשׂוּיִם לְמַעַן יַעֲמִד אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ
- 28 נִדְעָשׁ: לָכֵן אֲנַחְנוּ הַמִּקְבָּלִים מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא תִמוּט
- נִבְאָה־נָא בַתּוֹדָה וְנַעֲבֹר בָּהּ אֶת־הָאֱלֹהִים בִּרְצוֹנוֹ
- 29 בְּצִנִּיעוֹת וּבִירְאָה: כִּי אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אִבְלָה הוּא:

אהבת האחים תעמר: הקנסת ארחים אלתשכחו 13
 פירש אשר אספו מלאכים אל-ביתם ולא ידעו: זכרו 2
 את-האסורים כאלו אתם אסורים עמדם ואת הנלחצים
 באשר גם-אתם בכשר: האישות תיקר בכל ויציעכם 4
 אליחלל את-הזנים ואת-המנאפים ידן אלהים: רחקו 5
 מאהבת פסח והיו שמחים בחלקכם כי הוא אמר לא
 אדבק ולא אעזבך: על-כן נבטח ונאמר יהוה לי 6
 בעזרי לא אירא מה-יעשה לי אדם: זכרו את- 7
 מנהגיכם אשר-הגידו לכם את-דבר האלהים כינו
 לאחרית הרבם ולכו באמונתם: ישוע המשיח כמו 8
 שהוא אהמול כן היום וגם-לעולמים: אל-תנועו 9
 בתורות שנות וזרות כי טוב לבנו לבנו בקשר ולא
 בדברים של-מאכל אשר לא הועילו לנהגים בהם:
 יש-לנו מנחה אשר אין להם רשות למשדתי המשכן 10
 לאכל מעליו: כי-הבהמות אשר הובא רמן בקדש 11
 לבשרת החטא על-ידי הכהן הגדול גויתיהן נשרפו
 מחוץ למחנה: בעבור זאת גם-ישוע ענה מחוץ לשער 12
 למען קדש את-העם בדמו: לכן נצאה-נא אליו אל- 13
 מחוץ למחנה ונשא את-הדפתי: בריפה אין-לנו עיד 14
 עמדת כי אם-את-העיד העתידה אנחנו מבקשים: לכן 15
 נקדיב על-ידו בכל-עצת ובה תודה לאלהים היא-פרי
 שפתים המודות לשמו: ואלתשכחו לגמל חסד ולתת 16
 לאביונים כי-נבחים באלה יעדכו לאלהים: שמעו 17
 אל-מנהגיכם והקנעו מפניהם כי-שקדים הם על-
 נפשתיכם בעתידים לתת חשבון למען יעשו-זאת
 בשמחה ולא באנחה כי לא-להועיל זאת לכם: התפללו 18
 בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת
 דרך ישרה בכל: ואפצור בקם מאד לעשות הדבר 19

- 20 הִנֵּה לְמַעַן אוֹשֵׁב אֵלֵיכֶם בְּמִהְרָה: וְאלֹהֵי הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר
 בָּרַם בְּרִית עוֹלָם הִעֲלָה מִן־הַמַּתִּים אֶת־דֹּעָה הַצֶּאֱן
 21 הַגָּדוֹל אֶת־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָינוּ: הוּא יִשְׁלִימְכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה
 טוֹב לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּפַעֲלוֹ בָכֶם אֶת־הַרְצוֹי לְפָנָיו
 בְּיַד־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לוֹ הַכָּבוֹד לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן:
 22 וְאַבְרָהָם מֶכֶם אֲתִי שְׂאוֹנָא דְבַר הַתּוֹכָחָה
 23 כִּי כְתַבְתִּי אֵלֵיכֶם בְּקִצְרָה: וְדַעוּ כִּי מַיְמוֹתַיִם אֲחִינוּ
 שָׁלַח חֲפָשִׁי וְאִם־יָבֹא בְּמִהְרָה אֲדָאָה אֲתֹו אֶת־
 24 פְּנֵיכֶם: שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם כָּל־מְנַהֲיֵיכֶם וּלְשָׁלוֹם כָּל־
 25 הַקְּדוּשִׁים בְּנֵי אֶרֶץ אִיטָלְיָא שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם: הַחֲסֹד
 עִם־כָּלְכֶם אָמֵן: